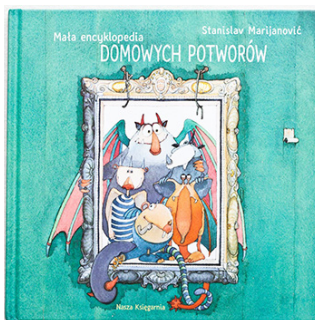

**Stanislav
Marijanović**

DKK

dyskusyjny klub książki

**Mała
encyklopedia
domowych
potworów**

Wyd. 2, Nasza Księgarnia
Warszawa 2016

Co zrobić, kiedy trudno powstrzymać Słowotoczka Niepohamowanego lub zapanaować nad Łakomcem Wielkim? Jak poradzić sobie z Chciwuskiem nieustannie powtarzającym: „To moje. Nie dam!”? Czy można pozbyć się tych potworów z naszego życia? Z Małą encyklopedią... S. Marijanovicia będzie o wiele łatwiej to zrobić.

Wanda Matras-Mastalerz

Opis

Miała encyklopedia domowych potworów Stanisława Marijanovicia to książka psychoedukacyjna do wspólnego czytania i oglądania przez dzieci i dorosłych. Autor zamieścił w niej całą plejadę stworów z ludzkimi przywarami, słabościami i negatywnymi cechami. Na kolejnych pięknie ilustrowanych kartach poznajemy: *Chciwuska* czyli Potwora Zaborczego, którego hasło brzmi: „To moje. Nie dam!”, *Gadulę Niepoprawną* czyli Potwora Telefonicznego, *Awanturellę* czyli Potwora Złego Humoru, *Łakomca Wielkiego* czyli Potwora Obżartucha, *Telemaniaka* czyli Potwora Telewizyjnego, *Skarżypytę Pospolitego* czyli Potwora Donosicieli i Plotkarzy, *Słowotoczka Niepohamowanego* czyli Potwora Paplania i Gadulstwa, *Siostry Słodyczki*, czyli Potwory Słodkiego Łakomstwa, *Gierkomaniaka Ekranowego* czyli Po-

twora Gier Komputerowych, *Modnię Bezkrytyczną* czyli Potwora Tego Co się Nosi, Trio Tumiwisistów, które tworzą: *Leniuchello*, *Jutrofutro* i *Narzekander*, *Zazdrośnicę Zawistną* czyli Potwora Nieżyczliwego, *Bałaganiarę Chaotyczną* czyli Potwora Bałaganu i Chaosu, *Spóźnianę Opóźniałską* czyli Potwora Niepunktualności oraz *Kłótliwca i Swarliwca* czyli Bliźniacze potwory Swarów i Niesnasek. We *Wprowadzeniu* autor zaznaczył, że „zamieszczone ilustracje wiernie oddają wygląd potworów, sportretowanych w ich naturalnym środowisku, które spotkać można w każdym domu, domku czy mieszkaniu”. To pouczająca książka dla czytelników w każdym wieku, a jej lektura grozi niekontrolowanymi wybuchami śmiechu! Tym bardziej cennego, że śmiejemy się z samych siebie.

Autor

Stanislav Marijanović (ur. w 1957 r. w Tomislavgradzie) jest chorwackim artystą zajmującym się rytownictwem, rzeźbą, ilustracją i literaturą dla dzieci i młodzieży. Przez blisko 25 lat pracował w Grecji i we Francji, wykładając grafikę dla studentów Akademii Sztuk Pięknych oraz tworząc oryginalne wystawy i ekspozycje. Przygotował 40 wystaw własnych, wziął udział blisko w 150 wystawach zbiorowych na całym

świecie, za które otrzymał wiele nagród. Opublikował 12 książek z tekstem autorskim, ilustracjami i projektem graficznym, niektóre zostały przetłumaczone na ponad 20 języków. Prawie wszystkie jego publikacje dotyczą świata życzliwych potworów. Obecnie wykłada rytownictwo i ilustrację na Akademii Sztuki w Osijeku w Chorwacji.

Tematy do dyskusji

- Który z zaprezentowanych potworów zaciekał i rozśmieszył Was najbardziej?
- Czy znacie *Bataganiarę Chaotyczną*, która sprawia, że: Nic nigdy nie jest na swoim miejscu; To, co ma być do pary, zawsze jest osobno; Nigdy nie znajdujemy tego, czego potrzeba nam natychmiast.
- Jak możemy poradzić sobie z *Gierkomanakiem Ekranowym* i *Telemanakiem*? Dlaczego te potwory nie służą naszemu zdrowiu?
- Jak ujarzmić domowe potwory?
- Jak myślicie, czy Domowe Potwory odwiedzają tylko dzieci?

Propozycje gier i zabaw

Zabawa plastyczna: Rysujemy potwora. Dzielimy uczestników na grupy, rozdajemy im kartki i przybory do rysowania (kredki, pisaki, ołówki). Ćwiczenie wymaga kreatywności i wyobraźni. Wyjaśniamy zasady zabawy: podczas jej realizacji będziemy rysowali poszczególne fragmenty potwora na komendę, a następnie przesuwamy kartkę zgodnie ze wskazówkami zegara, podając ją osobie siedzącej obok nas. Rysujemy: zarys głowy potwora (i przesuwamy kartkę), oczy potwora (może posiada trzecie oko, może nosi okulary), nos (może jest długi niczym u Pinokia, może ma kolczyk w nosie, a może ma wszystko w nosie, tylko jak to pokazać?), uszy potwora (może to potwór pod słuchawicę i ma wielkie uszy, a może ma coś za uszami?), dorysowujemy mu usta (może wystaje z nich język, może potwór jest szczerbaty lub cieknie mu ślinka), włosy potwora (może to potworka i ma kucyki? A może to potwór rozwichrzony i nieuczesany?), szyję (może to potwór elegant i nosi muchę lub krawat, a może ma korale?), tułów potwora (może nosi sukienkę lub dziwny strój), ręce i dłonie potwora (czy potwór ma pazury?), nogi i stopy potwora (proszę zdecydować czy potwór nosi buty), ogon potwora, insygnia potwora (wyjaśnienie: insygniami królewskimi są berło i korona, a jakie są insygnia waszego

potwora? Dorysujcie coś, co nada mu ostatecznego charakteru), otoczenie potwora. Wasze potwory są już gotowe. Przyjrzyjcie się im uważnie: zwracając uwagę na ich charakterystyczne cechy. A teraz nazwijcie potwora. Zabawa kończy się prezentacją potworów, można również zorganizować „Wernisaż potworów”. Zabawa uczy współpracy w grupie, wszystkie dzieci pracują na ostateczny kształt i wygląd potworów.

Zabawa w kalambury. Rozpoznaj kim jestem?

Dzielimy dzieci na zespoły, liderzy losują nazwę (i ewentualnie ilustrację) jednego potwora z *Matej encyklopedii domowych potworów* S. Marijanovica. Zadaniem poszczególnych grup będzie przedstawienie potwora bez użycia słów, tak, aby inni uczestnicy zabawy potrafili zgadnąć, o kim mowa.

Tworzymy wspólną książkę: *Nasza Encyklopedia Potworów II*.

Dzieci wymyślają i rysują własne potwory, które nie znalazły się w książce Stanisława Marijanovica (np. Potwór Braku Czasu, Potwór Śmieciowego Jedzenia, Potwór Psikus, Potwór Iphonowy itd.). Gdy prace są już gotowe, wspólnie projektują okładkę (i/lub obwolutę), tworzą stronę tytułową, na której zostaną wypisane ich imiona i nazwiska jako autorów ilustracji (i ewentualnie krótkiego tekstu). Zabawa może stanowić świetną okazję do krótkiego przybliżenia historii książki oraz zapoznania z jej budową.

Poleca

dr **Wanda Matras-Mastalerz** – adiunkt w Instytucie Nauk o Informatyce Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie, doktor nauk humanistycznych w dziedzinie literaturoznawstwa, Prezes Zarządu Polskiego Towarzystwa Biblioterapeutycznego we Wrocławiu. Autorka kilkudziesięciu publikacji naukowych i popularnonaukowych z zakresu terapeutycznej funkcji książki, biblioterapii, pracy z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych, technik pracy umysłowej oraz edukacji medialnej i czytelnicy.

Warto przeczytać

- Artur Barciś, Grażyna Bąkiewicz, Ryszard Cebula [i in.], *Bajkoterapia, czyli bajki pomagajki dla małych i dużych*, Nasza Księgarnia 2015.
- Szymon Marhwiak Barabach, *Leksykon strachów domowych*, Zielona Sowa 2009.